

REPUBLIKA SLOVENIJA

MINISTRSTVO ZA KULTURO

POZDRAVNE BESEDE IZ SLOVENIJE GRUSSWORTE AUS SLOWENIEN POSTROWNE SŁOWA ZE SŁOWJENSKEJE

Na začetku 21. stoletja Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije zaznava angažirano pozicijo Koroške galerije likovnih umetnosti, ki se tudi z mednarodnim razstavnim projektom *Podobe pokrajine* iz svoje (zgolj fizične) robne severne lege postavlja v sam center globljih, ključnih družbenih vprašanj. Ne le slovenskih, tudi globalnih.

Pri vprašanjih vseprisotne onesnaženosti, vprašanjih meja, migracij, ki jih skozi množico mednarodno uveljavljenih avtoric in avtorjev reflektira projekt, ne gre samo za problematiziranje vprašanj različnih politik, ampak tudi za dojetanja posameznikov, da so vsa ta vprašanja v resnici del slehernika, del nas samih.

Ob tem pa se tudi sprašujem, če smo res kritični opazovalci resničnosti? Ali ta vloga s svojo odprtostjo in občutljivostjo zmorejo samo še umetnice in umetniki? Je naša družba sposobna kritično mojstriti različne, tudi digitalne podobe in virtualna okolja? Se sploh zavedamo, da lahko nova tehnologija, humanizacija le-te (namesto golih reprodukcij podob) na polju razumevanja umetnosti v resnici ponudi pozitivne učinke, novim generacijam približa kanon in nas seznanja z že izpričanim, hkrati pa odpira nova vprašanja, omogoča nove interpretacije? Se sploh dovolj zavedamo, da je umetnost polje tisočerih možnosti, ali zgolj slepo dopuščamo, da politike spreminjajo naše (tudi mentalne) podobe pokrajin?

Zu Beginn des 21. Jahrhunderts erkennt das Kulturministerium der Republik Slowenien eine engagierte Position der Koroška galerija likovnih umetnosti, die sich auch mit dem internationalen Ausstellungsprojekt *Bilder einer Landschaft* aus ihrer (rein physischen) nördlichen Randlage in das Zentrum tieferer, maßgeblicher Gesellschaftsfragen stellt. Nicht nur slowenischer, sondern globaler.

Bei den Fragen der allgegenwärtigen Verschmutzung, den Fragen von Grenzen, Migrationen, welche im Projekt durch eine Menge von international bedeutsamen Künstlerinnen und Künstlern reflektiert werden, geht es nicht nur um das Hinterfragen verschiedener Politikkonzepte, sondern um das individuelle Wahrnehmen, darum, dass all diese Fragen jeden betreffen, also Teil unserer selbst sind.

Angesichts dessen frage ich mich, ob wir denn tatsächlich kritische Beobachter der Realität sind? Sind zu solchen Einblicken nur noch Künstlerinnen und Künstler mit ihrer Offenheit und Sensibilität fähig? Ist unsere Gesellschaft in der Lage, in einer kritischen Art unterschiedliche, auch digitale Formen und virtuelle Milieus zu meistern? Ist uns überhaupt bewusst, dass die neue Technologie und ihre Humanisation (anstatt bloßer Reproduktionen von Gestalten) im Bereich des Kunstverständnisses in der Tat positive Wirkungen bietet, neuen Generationen den Formenkanon erschließt und uns mit bereits Bekanntem

Spočatk 21. lětstotka zaznava kulturne ministerstvo Republike Slovjenskeje angažirano pozicijo *Koroške galerije likovnih umetnosti*, kotraž so tež z projektom mjezynarodneje wustajeńcy *Wobrazy krajiny* ze swojego (ryzy fiziskeho) položenja na sewjernej kromje dosrjedź hłubšich, bytostnych towaršnostnych prašenjow podawa. Nic jenož słowjenskich, ale globalnych.

Při prašenjach wšudźomneho zanjerođeńnja, prašenjach hranicow, migracijow, kotrež cyły rjad mjezynarodnje wuznamnych wuměłčow a wuměłcow w tutym projekće reflektuje, njeńdže jeno wo kritiske wobswětlowanje wšelakich konceptow politiki, ale wo individualne zaznawanje, wo to, zo wšě tute prašenja kóždého nastupaja, zo su džěl nas samych.

A tak so prašam, hač smy tež woprawdže kritiscy wobkedźbowarjo reality? Zamóža jenož hišće wuměłče a wuměłcy ze swojej wotewrjenosću a sensibilitu takle hladać? Je naša towaršnosť kmana, na kritiske wašnje rozdzělnje, tež digitalne formy a wirtuelne miljeje zmištrować? Je nam scyła wědomje, zo nowa tehnologija a jeje humanizacija (město hołeho reprodukowanja formow) za zrozumenje wuměłstwa woprawdže pozitivne efekty skići, zo nowym generacijam kanon formow wotkrywa a nas konfrontuje z tym, štož hižo znajemy, ale zdomom nowe prašenja wotwěra a nowe interpretacije zmóžnja? Je nam wědomje dosć, zo je wuměłstwo sfera tysa-

Ob projektu se mi poraja tudi vprašanje, če sploh še vemo, da v globalno poenotenje prav jezikovni, kulturni obronki vnašajo inspirativnost, odleske fascinantnih moči in hkrati občutljivost, ki nas opominja, da je svet nešteti podob brezmejen in neskončen. In za to v resnici tudi tako drzno izzivalen in lep.

konfrontiert, jedoch zugleich neue Fragen eröffnet und neue Interpretationen ermöglicht? Ist uns in ausreichendem Maße bewusst, dass die Kunst eine Sphäre von tausenden Möglichkeiten ist, oder wählen wir bloß blindlings, dass Politiksysteme unsere (auch mentalen) Bilder von Landschaften verändern?

Angeichts des Projektes stellt sich mir auch die Frage, ob wir denn überhaupt noch wissen, dass gerade sprachliche und kulturelle Randbereiche Inspiration, den Widerschein faszinierender Kräfte und zugleich eine Sensibilität in die globale Gleichmacherei einbringen, die uns in Erinnerung ruft, dass die Welt unzähliger Formen grenzenlos und unendlich ist. Und deshalb in Wahrheit so kühn herausfordernd und schön.

cow możliwości, albo dowolamy jeno ślepie, zo politiske systemy naše (też mentalne) wobrazy wo krajinach přeměnjeja?

W zvisku z projektom we mni tež prašenje nastawa, hač scyla hišće wěmy, zo přinošuja runje řečnje a kulturnje nakromne rupy inspiraciju, wotblyšč fascinowacych mocow a zdobom do globalneho jenakowanja sensibilitu, kotraž nam do pomjatka woła, zo je swět njeličomnych formow bjez mjezow a bjez kónca. A z tym we woprawdźitosći tajki chroble wužadowacy a rjany. *[hsb]*

Lep pozdrav,

mag. Zoran Poznič
Minister za kulturo RS

Mit freundlichem Gruß,

Mag. Zoran Poznič
Kulturminister RS

Přečelnje strowi,

mag. Zoran Poznič
Minister za kulturu RS